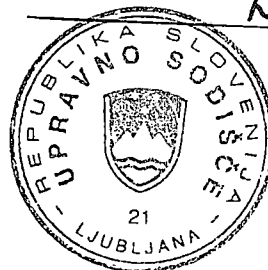

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

I U 84/2017-15

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA

20.6. 2018
Podpis pristojne
sodne osebe

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Darinka Dekleva Marguč kot predsednica ter mag. Damjan Gantar in dr. Boštjan Zalar kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svetnice Tine Tratnik kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: HARVEY NORMAN TRADING d.o.o. Letališka cesta 3 D, Ljubljana, ki jo zastopa Odvetniška družba Andrič o.p., d.o.o., Slovenska cesta 47, Ljubljana, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Zaloška 59, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odgovor družbe SŽ - Tovorni promet d.o.o. št. 10805-1/2016-35 z dne 18. 10. 2016 in odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 0902-20/2016/2 z dne 13. 12. 2016,

na seji **20. junija 2018**

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

1. Prvostopenjski organ je z izpodbijanim aktom - „odgovorom“ - zavrnil zahtevo za posredovanje podatkov, ki jih je tožeča stranka zahtevala z dopisom z dne 7. 10. 2016. V svojem odgovoru navaja, da ga je tožeča stranka pozvala, naj predloži dodatne dokumente, iz katerih bodo izhajali odgovori na pet vprašanj, ki pa so identična tistim vprašanjem, ki jih je tožeča stranka enkrat že postavila s svojo zahtevo za dostop do informacij javnega značaja z dne 16. 3. 2016 in je navedena vprašanja Informacijski pooblaščenec že obravnaval s svojo odločbo in glede njih odločil, da je prvostopenjski organ (zavezanec) dolžan posredovati pisni odpravek sodne poravnave. Hkrati v svojem odgovoru prvostopenjski organ še navaja, da iz omenjene odločbe Informacijskega pooblaščenca izhaja, da če prosilec zahteva določene informacije, ki jih je zastavil v obliki vprašanj, zavezanec nanje ni dolžan odgovoriti oziroma pripraviti posebnega odgovora, ampak je dolžan omogočiti le dostop do obstoječih dokumentov, ki odgovarjajo na postavljena vprašanja. Zakon o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ) ne daje podlago na obvezo zavezanca, da bi pripravil podrobnejši in poglobljen odgovor, opravljal raziskave ali analiziral podatke. Ker je bilo o isti zahtevi enkrat že odločeno, prvostopenjski organ ni zavezan za posredovanje dodatnih dokumentov.
2. Tožeča stranka se je zoper dopis prvostopenjskega organa pritožila, drugostopenjski organ pa je pritožbo zavrnil. V obrazložitvi odločbe med drugim navaja, da je tožeča stranka zahtevala dokumente, ki podajajo odgovore na naslednja vprašanja:
 - ali je bila sodna poravnava opravilna številka P 454/2015-II z dne 14. 7. 2015 sklenjena kot odplačen ali neodplačen pravni posel?
 - v primeru neodplačnega pravnega posla, kaj je predstavljalo nasprotno izpolnitev Mestne občine Ljubljana ter ali je bila ta izpolnitev denarna ali vrednostno ocenljiva?
 - v primeru denarne oziroma vrednostno ocenljive izpolnitve, kolikšna je bila izpolnitev v denarju ali denarni protivrednosti, strukturirano po (1) celotni sodni poravnavi, (2) posameznih nepremičninah parc. št. ID znak 1730-485/3-0, 1730-493/4-0, 1730-495/5-0, 1730-1207/10-0 in 1730-498/15-0 in (3) po m²?
 - če je bila nasprotna izpolnitev Mestne občine Ljubljana strukturirana po samo nekaterih navedenih parametrih iz prejšnje alineje ali pa kako drugače, po katerem od izrecno navedenih parametrov ali po katerem morebitnem drugačnem parametru je bila izpolnitev strukturirana?

- ali je bila nasprotna izpolnitev Mestne občine Ljubljana strukturirana in za kakšno denarno vrednost oziroma protivrednost?

3. Tožena stranka navaja, da je prvostopenjski organ v izpodbijanem odgovoru pojasnil, da je bilo o identični zahtevi tožeče stranke že odločeno in da je že posredoval sodno poravnavo tožeči stranki. Glede na to, da zavezanci smiselno postopajo po določbah Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP), je izpodbijani odgovor treba šteti za sklep o zavrnitvi zahteve, izdan na podlagi 4. točke prvega odstavka 129. člena ZUP. V postopkih po ZDIJZ to pomeni, da v primeru, če je konkreten postopek dostopa do informacij javnega značaja še v teku ali če je pravnomočno zaključen, pa se okoliščine niti pravna podlaga niso spremenile, prosilec od istega organa oziroma zavezanca nima vedno znova pravice zahtevati istih dokumentov. Prvostopenjski organ je torej sodno poravnavo posredoval tožeči stranki in v konkretni zadevi ni sporno, da je tožeča stranka že pridobila pravico dostopa do sodne poravnave z odločbo Informacijskega pooblaščenca z dne 16. 6. 2016, ki je pravnomočna in izvršena. V novem postopku pa je treba ugotoviti, ali je tožeča stranka zahtevala isti dokument.
4. Drugostopenjski organ je po pregledu obeh obravnavanih zahtev tožeče stranke ugotovil, da sta zahtevi po vsebini, ki je relevantna za določitev zahtevanega dokumenta, enaki. V nekaterih delih je sicer spremenjena stavčna struktura, v novejši zahtevi je beseda "odplačen" zamenjana z besedo "neodplačen", namesto kratice MOL je bila uporabljena celotna besedna zveza, zadnje alineje zahteve z dne 16. 3. 2016 pa tožeča stranka ni ponovila v zahtevi z dne 7. 10. 2016. Vendar pa nobena izmed navedenih sprememb ni spremenila vsebine zahteve v tistem delu, ki je relevantna za določitev zahtevanega dokumenta. Tožena stranka še navaja, da se odgovori na vprašanja nahajajo v pismenem odpravku sodne poravnave. Obravnavana sodna poravnava vsebuje tudi odgovore na vprašanja tožeče stranke. Ti odgovori so strukturirani po celotni sodni poravnavi, na podlagi določb ZDIJZ pa niti zavezanec niti Informacijski pooblaščenec nista dolžna pripraviti dodatnih in podrobnejših odgovorov. Tožeča stranka je v vlogi z dne 7. 10. 2016 zahtevo ponovno oblikovala tako, da je zahtevala dokumente, ki vsebujejo odgovore na vprašanja v zvezi z vsebino sodne poravnave. Ponovno je zahtevala informacije glede nasprotne izpolnitve Mestne občine Ljubljana, ki so strukturirane po celotni sodni poravnavi. Dokument, ki vsebuje odgovore na zastavljena vprašanja, je tudi tokrat pisni odpravek sodne poravnave. Iz vsega navedenega izhaja, da se dejansko stanje od izdaje izpodbijanega odgovora prvostopenjskega organa ni spremenilo. Prav tako se v tem času ni spremenila relevantna pravna podlaga. Prvostopenjski organ je z izpodbijanim odgovorom pravilno zavrgel zahtevo tožeče stranke, ker je o zadevi že bilo pravnomočno odločeno, dejansko stanje ali pravna podlaga pa se nista spremenila.

5. Tožeča stranka v tožbi navaja, da iz prve odločbe tožene stranke izhaja, da je prvostopenjski organ dolžan tožniku omogočiti dostop do obstoječih dokumentov, ki odgovarjajo na zastavljena vprašanja, ali pa mu z odločbo ali odgovorom pojasniti, zaradi katerih razlogov je bila zahteva zavrnjena oziroma zahtevanih informacij ne more posredovati. Prvostopenjski organ je posredoval fotokopijo omenjene sodne poravnave, ni pa posredoval dokumentov, ki odgovarjajo na vsa postavljena vprašanja. Ni pravilna ugotovitev tožene stranke, da sodna poravnava vsebuje odgovore na vsa opredeljena vprašanja. Sodna poravnava ne poda odgovora na vprašanje, ali je bila nasprotna izpolnitev Mestne občine Ljubljana nedenarna ali denarna ter ali je bila nasprotna izpolnitev ocenljiva ali neocenljiva. Niti iz prve niti iz izpodbijane odločbe ne izhaja, v katerem delu oziroma kako so razvidni odgovori na postavljena vprašanja v zahtevi z dne 7. 10. 2016. Res je, da ni zakonske podlage, ki bi zahtevala od tožene stranke podati odgovore na postavljena vprašanja, vendar pa tožena stranka ne poda nobenih konkretnih navedb, v katerem delu sodne poravnave so relevantni odgovori razvidni. Zgolj zatrjevanje o obstoju odgovorov na vprašanja brez konkretnjših odgovorov postavlja dvom o samem obstoju teh odgovorov v sodni poravnavi. Tožeča stranka predlaga, naj sodišče spremeni odločitev drugostopenjskega organa tako, da se tožeči stranki dovoli dostop do dokumentacije, ki podaja odgovor na prej navedeni vprašanji, oziroma z dopolnitvijo tožbe tožeča stranka predlaga, naj se odgovor prvostopenjskega organa odpravi ter vrne zadevo v ponovno odločanje prvostopenjskemu organu. Tožeča stranka zahteva tudi povrnitev stroškov postopka, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi.
6. Tožena stranka v odgovoru na tožbo navaja, da sta zahtevi tožeče stranke iz prvega in drugega postopka po vsebini enaki. Tej ugotovitvi tožeča stranka ne nasprotuje. Ne drži, da bi tožena stranka prvostopenjskemu organu naložila, da naj z odločbo oziroma odgovorom pojasni, zaradi katerih razlogov je bila zahteva zavrnjena oziroma zaradi katerih razlogov zahtevanih informacij ne more posredovati. Če sodna poravnava ne vsebuje vseh zahtevanih informacij, bi tožeča stranka to lahko uveljavljala z vložitvijo tožbe zoper prvo odločbo tožene stranke, pa tega ni storila. Ta odločba je tako postala pravnomočna. V okviru ugotavljanja dejstev, ki so pomembna za pravilno odločbo v konkretnem primeru, ne sodi presoja, ali iz pisnega odpravka sodne poravnave izhajajo vsi odgovori na vprašanje iz zahteve, kot zmotno zatrjuje tožeča stranka. Sicer pa so odgovori na vprašanja tožeče stranke strukturirani po celotni sodni poravnavi. Predmet obravnavane sodne poravnave niso bile le nepremičnine, na katere se nanašajo vprašanja tožeče stranke, ampak tudi druge nepremičnine oziroma druga razmerja, zato so nasprotna izpolnitve razvidne šele iz celotnega konteksta poravnave. Tožena stranka tako ni mogla izrecno navesti, v katerem delu sodne poravnave se nahaja konkreten odgovor na posamezno vprašanje tožeče stranke. Poleg tega pa tožena

stranka na podlagi določb ZDIJZ lahko ugotavlja le, ali pri zavezancu že obstajajo dokumenti, ki vsebujejo zahtevane informacije, ni pa dolžna pripraviti dodatnih in podrobnejših odgovorov oziroma pojasnil, kot jih pričakuje tožeča stranka. Tožena stranka predlaga, naj sodišče tožbo zavrne.

7. Sodišče je v postopek pritegnilo kot stranko z interesom tudi prvostopenjski organ, to je družbo SŽ - Tovorni promet d.o.o., ki pa na tožbo ni odgovorila.

K točki I izreka:

8. Tožba ni utemeljena.
9. ZDIJZ v 4. členu določa, da je informacija javnega značaja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb. Iz navedenega določila torej izhaja, da je eden od pogojev, da je možno neko informacijo obravnavati kot informacijo javnega značaja, ta, da se mora nahajati v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva. Iz navedenega torej jasno izhaja, da informacija javnega značaja glede na tako zakonsko opredelitev ne more biti odgovor na določeno vprašanje, lahko pa je to le določen dokument, iz katerega so odgovori razvidni.
10. Tožena stranka je že v prvem postopku odločila, da je prvostopenjski organ dolžan tožeči stranki posredovati fotokopijo pisnega odpravka sodne poravnave. Ta odločba je postala pravnomočna in jo je prvostopenjski organ tudi izvršil, kar med strankama ni sporno. Tudi po mnenju sodišča odgovori na vprašanja izhajajo iz sodne poravnave, pri čemer je potrebno sodno poravnavo obravnavati kot celoto in se s tem v zvezi sodišče strinja s toženo stranko, da so odgovori na vprašanja tožeče stranke strukturirani po celotni sodni poravnavi. Niti tožena stranka niti prvostopenjski organ pa glede na določila ZDIJZ nista dolžna pojasnjevati, v katerem delu sodne poravnave se nahaja konkreten odgovor na posamezno vprašanje tožeče stranke, saj je v smislu ZDIJZ dolžnost zavezanca le to, da določen dokument pokaže, če ta dokument ustreza definiciji informacije javnega značaja. Sodišče se tudi strinja s tem, da tožeča stranka pri ponovni zahtevi ni postavila bistveno drugačnih vprašanj, kot v prvotni zahtevi, o kateri je bilo že pravnomočno odločeno. Tudi sodišče meni, da je treba obravnavati izpodbijani odgovor prvostopenjskega organa z dne 18. 10. 2016 smiselno kot sklep o zavrženju zahteve iz 4. točke prvega odstavka 129. člena ZUP, čeprav nima vseh formalnih sestavin takega sklepa. Gre namreč za to, da tožeča stranka z zahtevo, ki je predmet tega postopka, zahteva nekaj, o čemer je že bilo pravnomočno odločeno, kar pa je v smislu 4. točke prvega odstavka 129. člena ZUP razlog za zavrženje take zahteve. Sodišče se glede tega strinja z razlogi tožene stranke, zato

skladno z drugim odstavkom 71. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) ne bo ponavljalo razlogov za odločitev, ampak se sklicuje na utemeljitev v odločbi tožene stranke. Sodišče zgolj poudarja, da je tožena stranka pravilno ugotovila, da sta zahtevi po vsebini, ki je relevantna za določitev zahtevanega dokumenta, enaki, da je v nekaterih delih sicer spremenjena stavčna struktura, vendar pa nobena izmed sprememb ni spremenila vsebine zahteve v tistem delu, ki je relevantna za določitev zahtevanega dokumenta. Tožena stranka je pravilno ugotovila, da se odgovori na vprašanja nahajajo v pismenem odpravku sodne poravnave, da so ti odgovori strukturirani po celotni sodni poravnavi in da na podlagi določb ZDIJZ niti zavezanec niti Informacijski pooblaščenec nista dolžna pripraviti dodatnih in podrobnejših odgovorov. Pravilno je ugotovila, da se dejansko stanje od izdaje izpodbijanega odgovora prvostopenjskega organa ni spremenilo in da se prav tako v tem času ni spremenila relevantna pravna podlaga.

11. Sodišče se ne strinja s tožbeno navedbo, da iz prve odločbe tožene stranke izhaja, da je prvostopenjski organ dolžan tožeči stranki bodisi omogočiti dostop do obstoječih dokumentov, ali pa pojasniti, zaradi katerih razlogov je bila zahteva zavrnjena. Iz izreka prve odločbe tožene stranke namreč izhaja zgolj dolžnostno ravnanje prvostopenjskega organa, da je dolžan v roku 31 dni posredovati fotokopijo pisnega odpravka sodne poravnave z dne 14. 7. 2015, pri čemer iz izreka ne izhaja, da bi bila njegova dolžnost tudi pojasniti, iz katerih razlogov je zahteva zavrnjena. S prvo odločbo je bilo namreč tudi po mnenju sodišča zahtevi v celoti ugodeno s tem, da je bilo odrejeno, da je potrebno tožeči stranki sodno poravnavo pokazati.
12. Sodišče se tudi ne strinja s tožbenimi navedbami, da sodna poravnava ne poda odgovora na vprašanja, ali je bila nasprotna izpolnitev Mestne občine Ljubljana nedenarna ali denarna in ali je bila nasprotna izpolnitev ocenljiva ali neocenljiva. Kot je bilo že navedeno, dolžnost zavezanca ni v tem, da bi podajal odgovore na vprašanja, ampak to, da posreduje določen dokument. Ne glede na navedeno pa je sodišče v tej sodbi že pojasnilo, da se prav vsi odgovori na vprašanja nahajajo strukturirani po celotni sodni poravnavi. V tem delu se sodišče tudi strinja s toženo stranko o tem, da so tako predmet nasprotne izpolnitve kot tudi podatek, ali je ta izpolnitev denarna oziroma vrednostno ocenljiva, razvidne iz celotnega konteksta poravnave. Niti prvostopenjski niti drugostopenjski organ pa nista dolžna pojasnjevati v katerem delu poravnave so razvidni odgovori na postavljena vprašanja. Po mnenju sodišča se da odgovore na nekatera od vprašanj dobiti na podlagi razlage sodne poravnave kot celote, vendar pa ni dolžnost niti prvostopenjskega niti drugostopenjskega organa, da daje podrobnejša pojasnila, ampak - kot je bilo že rečeno - le to, da dokument posreduje.

13. Iz vseh navedenih razlogov je sodišče na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 tožbo zavrnilo. Sodišče je v zadevi odločilo brez glavne obravnave, ker je v zadevi sporna le pravna presoja dejstev, ki med strankama postopka niso sporna (prvi odstavek 59. člena ZUS-1).

K točki II izreka:

14. Sodišče ni ugodilo zahtevi tožeče stranke za povrnitev stroškov postopka, ker skladno s četrtem odstavkom 25. člena ZUS-1 trpi vsaka stranka svoje stroške, če sodišče tožbo zavrne.

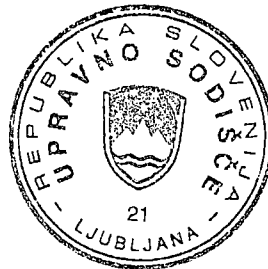
PRAVNI POUK:

Zoper to sodbo pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 20. junij 2018

Predsednica senata:

mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirkom
Podpis pristojne sodne osebe: